

3 Благодать (да бже) вамъ и миръ ѿ Бга Отца, и ѿ Га нашего Исуса Хрта.

4 Който е далъ себе си за наши те грѣхове, за да ны избави ѿ сегашниа лѣкѣ вѣкъ, по вола та на Бга и Отца нашего,

5 Който (да бже) слава во вѣки вѣкъвѣ. аминь.

6 Чудимсе, какво така скоръ се ѿричате ѿ оногѣва, който въ е призвалъ съ Хрта та благодать, (и прешбращатесе) въ дрго благовѣствованіе:

7 Което не е дрго: но самъ има нѣкои, който въ смѣшаватъ, и искатъ да прешбратятъ евангеліе то Хрта.

8 Но ако въ и (сами) ние, или Ангелъ ѿ небо то въ благовѣстилъ вамъ дрго (евангеліе) ѿ онова което ви благовѣстихъме, анаяема да бже.

9 Каквото (ви) рекохъме по напредъ, и сегѣ (ви) пакъ говоримъ, ако нѣкой ви благовѣствва дрго (евангеліе) ѿ онова което приахте, анаяема да бже.

10 Защото сегѣ человекъ ли предъдвамъ, или Бга; или на человекъ те ли искамъ да оугождавамъ; востинно ако въхъ искалъ іоуше да оугождавамъ на че-

ловѣцъ те, Хрта въ рабъ не въхъ былъ.

11 И ѿбавлавамъ ви, братіе, зашто евангеліе то, което самъ ви проповѣдалъ, не е дѣло человеческо.

12 Защото нито азъ самъ го приалъ ѿ человека, нито самъ го надчилъ (ѿ надка человеческа), но чрезъ ѿкровеніе то Исуса Хрта.

13 Понеже сте чли какво е было нѣкога мое то житіе, когато въхъ въ іудейство то, зашто (сирѣчь) по премногъ гонехъ цѣрква та Бжја, и развалахъ я.

14 И предъспвахъ въ іудейскіатъ (законъ) повече ѿ мнозина мои вѣстницы въ моитъ родъ, понеже въхъ по премногъ ревнителъ на отечески те мои преданія.

15 Но когато благоволи Бга, който ме избра ѿ матерна та ми оутроба, и призва ме со своѣ та благодать,

16 Да ми ѿбави грѣна своего, за да го проповѣдвамъ въ ізвичницы те, ѿ оный часъ не допытхъсе съ плоть и кровь:

17 Нито ѿидохъ во іерусалимъ кодъ она, който бѣха по напредъ ѿ мене іапостоли: но ѿидохъ во Аравія, и пакъ се вѣрнахъ въ Дамаскъ.